

Кутенець Вікторія, студент 3 курсу, 302 групи

Київського професійного ліцею транспорту

Есе на тему:

«Якщо отримана професія - це не змарновані даремно роки, тоді в спорідненій майбутній праці відновлення України запорука»

«Сродна праця – це найсолодша в світі річ»

Григорій Сковорода

Правильний вибір професії – справа непроста. Адже професія визначає долю людини. А доля – взагалі дуже складне поняття. Часто діти переймають майстерність батьків з ранніх років, тому їм легше йти по життю второваним шляхом. Але все ж сучасність пропонує нам значно більший вибір, ніж раніше. Система освіти дозволяє випробувати свої сили в різних напрямках. Ринок праці стрімко змінюється, тому не завжди досвід батьків може принести користь молодому поколінню.

Про професію кухар я дізналася від сестри. Але з самого малечку любила допомагати бабусі в приготуванні різних страв. З 12 років я вже почала готувати тістечка і різні страви.

Потім в 9 класі я дізналася про Київський професійний ліцей транспорту, в якому зараз навчаюсь. До нас в школу приїжджали працівники з ліцею та розповідали про навчальний заклад. І потім після закінчення школи я вступила в найкращий, як на мене, ліцей.

Це не марно проведені роки навчання і мої особисті роки. Мені дуже подобається тут навчатися та дізнаватись щось нове.

Після закінчення ліцею планую здобути вищу освіту за цією професією.

В мене є мрія: в майбутньому відкрити свій ресторан, в якому будуть готуватись нові вишукані страви.

А на сьогоднішній день я після уроків та на вихідних набуваю досвіду, підробляючи в ресторані. Крім навчання, роботи, занять спортом, я ще проходжу кулінарні курси.

Останнім часом починаю замислюватися над питанням, яким чином, завдяки професії, я зможу допомогти в майбутньому свої державі у її розбудові? Адже зараз нелегкі для всіх часи. Іде війна проти українського народу, в якій ми обов'язково переможемо. Бо за нами правда!

Багато людей втратили свою домівку і все, що в них було. Ми повинні якось допомагати один одному відновитися. На мою думку, можна відкрити чимало невеличких закладів, до яких кожна людина може зайти і там її нагодують, де вона зможе зігрітися та отримати якусь необхідну допомогу. Під час перших місяців війни, я займалася волонтерством на одній із польових кухонь, де ми готували їжу для людей, які тимчасово або назавжди втратили свою домівку. Та на власному досвіді зіткнулася з людським горем, а ще більше з безмежною людською вдячністю за наданий прихисток та допомогу від зовсім незнайомих їм людей.

Отже, я вважаю, що моя професія була, є і буде актуальною у будь-який час. Кожна людина повинна чимось займатись, завжди щось робити, шукати своє місце в житті. Тільки тоді сродна праця приноситиме гарні плоди і гармонійно увійде в життя людини. Бо життєве кредо, яке ми можемо перейняти у видатного педагога, мислителя, поета, письменника, філософа Г.Сковороди звучить так: «Ніщо не втрачено, якщо не втрачено все!».